

בס"ד

לשמוע קול תורה – פסוק השבוע

פרשת יתרו

לך רד

פרשת יתרו היא נקודת השיא של כל התורה כולה, פרשה שבה מתגלה ה' אל עמו ומעניק להם את עשרת הדיברות.

ה' קורא למשה לעלות אל ראש ההר ומורה לו:

"רַד הָעֵד בְּעַם פֶּן יִהְרָסוּ אֶל ה' לְרֵאוֹת וְנָפַל מִמֶּנּוּ רַב" (שמות יט, כא).

משה רבנו חושב כי אין צורך להעיד שנית בעם, שהרי כבר התרה בהם, אבל ה' חוזר ודורש:

"וַיֹּאמֶר אֵלָיו ה' לָךְ רַד" (שם, כד).

משה מקיים את דבר ה' - כמפורש בסוף הפרק, בפסוק הסמוך לתחילת עשרת הדיברות:

"וַיֵּרַד מֹשֶׁה אֶל הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם" (שם, כה).

דרישת ה' שמשה ירד אל העם ויבוא אליו מודגשת לאורך כל הפרק, ונראה שהיא עומדת במרכז הפרשה. בתחילה אומר ה' אל משה "לָךְ אֶל הָעָם וְקִדַּשְׁתֶּם" (פס' י), ומשה מבצע – "וַיֵּרַד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם וַיִּקְדַּשׁ אֶת הָעָם" (פס' יד), וביום השלישי, כשעם ישראל כבר מוכן לקבלת התורה, מביא אותם משה אל ההר – "וַיֹּצֵא מֹשֶׁה אֶת הָעָם לְקִרְיַת הָאֱלֹהִים מִן הַמַּחֲנֶה" (פס' יז).

מעמד הר סיני עטוף בירידה של משה אל העם, אך בהמשך מתבקש משה לעלות אל ההר ולשהות בו ארבעים יום וארבעים לילה. ומה קורה בזמן ההמתנה? בני ישראל חוטאים בחטא העגל - ומשה נדרש שוב לרדת אל העם, ירידה כואבת: "וַיֵּדְבַר ה' אֶל מֹשֶׁה לָךְ רַד כִּי שָׁחַת עַמְּךָ" (שמות לב, ז).

בפרשה זו טמונה קריאה נוקבת: מקומו של המנהיג אינו שם למעלה על יד האלוקים אלא קרוב לעם. המנהיג צריך לרדת אל העם, לאהוב אותו ולקרבו - ולא לעזוב אותו לרגע.

זהו שיעור חשוב לרבנים, למורים ולמנהיגי העם בכל הדורות: רדו אל העם, הבינו לליבו, הראו לו את אהבתכם הכנה – וכך תוכלו להעלות אותו אל ה' יתברך.

שאל דוד בוצ'קו